

Rockabilly

Taustoja

Rockabilly on vapaasti viety paritanssi, jota tanssitaan rockabilly-musiikkiin. Meidän osaltamme kiinnostus lajiin syntyi 90-luvun lopulla, kun saimme kutsun tulla opettamaan tanssia fiftareiden bileisiin. Tilaus tuli porukan naisilta, sillä he halusivat miehet mukaan tanssilattialle. Tilanne oli nimittäin se, että heidän bileissään naiset tanssivat keskenään miesten keskittyessä boogie woogieta ja jengi jorasi sitä ihan mallikkaasti. Illan bileissä totuus kuitenkin valkeni. Paikalla oli kovia rockabilly-bändejä mm. jenkeistä ja saksasta. Musiikki oli loistavaa, mutta tempoltaan niin nopeaa ettei päivän oppeja päästy toteuttamaan käytännössä. Myöhemmin pohdimme että fusku voisi olla sopivampi tanssi tähän musiikkiin ja tarjosimme heille fuskukursseja. Osa jengistä tulikin seuran kursseille, mutta fuskutunneilla soitettu foksimusiiikki ei heille kolahtanut ja kiinnostus lopahti.

Projekt rockabillytanssi

Aloimme aktiivisesti etsi paritanssia joka istuisi sillä hetkellä käytössä olevia tansseja paremmin nopeaan rockabilly-musiikkiin. Perehdyimme asiaan maailmalla liikkuessamme, kansainvälisiä kaveripiirejämme hyväksi käyttäen ja netin välityksellä. Maailmalta löytyi paljon materiaalia ja ensimmäinen kokemus oli että mitä enemmän asiaa tutkii sitä hajanaisemmaksi kuva muodostuu. Hahmottamista vaikeutti mm. se, että nimitykset vaihtelivat. Rockabillytanssin tilanne maailmalla näytti olevan hieman samanlainen kun fuskun tilanne Suomessa. Sitä tanssitaan paljon, mutta kukaan ei pysty tarkalleen määrittelemään sitä, koska tyyliä on niin monia. Maailman mittakaavassa ongelma oli vain kertaluokkaa suurempi.

Tyylin kirjo maailmalla oli siis todella runsas ja tanssijoiden taitotaso varsin ...kirjava. Yksi perusongelma uuteen lajiin perehdyttäessä on aina se, että miten erottaa mikä on uusi tyyli ja mikä vain huonoa tanssia. Tämän tyyppisessä biletanssissa (ja varsinkin bile-olosuhteissa) tilanne on vielä normaaliakin monimutkaisempi. On esim. vaikea hahmottaa onko suuri laajaliikkeinen vienti lajin tyyli, vai vain yksinkertaisesti huonoa vientiä. Tässä asiassa paras vinkki on, että ei tee koskaan nopeita johtopäätöksiä näkemästään. Asian hahmottuu sitä paremmin mitä enemmän on lähdeaineistoa.

Ja mitä löytyi?

Kesti lähes 10 vuotta ennen kuin uskaltauduimme julkaisemaan näkemyksemme rockabillytanssista, ja vieläkin oli melko hutera olo. Vedimme yhteen asioita jotka olivat yhteisiä eri puolilla maailmaa tanssittaville versioille:

1. rock meininki ja asenne
2. joka iskulle tapahtuva jousto
3. vapaa vienti, joka on muodoltaan "näennäisen miehekäs"
4. seuraajan rotaatio
5. suhteellisen vapaa askellus
6. tanssi sujuu tarvittaessa pienessä tilassa
7. stailaaminen 50-luvun rock'n'roll-tyyliin ja modernimpaan retrorock-tyyliin

Näiden perusasioiden varaan rakensimme käsityksemme jonka julkaisimme viime kevään GetOn-pääsiäisleirillä. Projekt tuli siis julkaisukuntoon, mutta valmiiksi se ei tule varmaan koskaan. Kuten kaikki elävät tanssit, tämäkin laji elää ja kehittyy. Nimitimme lajia alussa varovasti rockabilly-fuskuksi. Kesäkiertueella 2009 se oli meillä päälaajina ja suosio oli hyvä. Syksyllä jätimme nimestä lisäämään "fusku" pois sillä totesimme lajin olevan riittävän omintakeinen ansaitkseen ihan oman nimen.

Asema, levinneisyys ja kasvunäkymät Suomessa

Nyt on kulunut kutakuinkin vuosi ensimmäisestä kurssista ja oma innostuksemme tähän lajiin vain kasvaa. Projekt lähti liikkeelle tarpeesta löytää tanssi meidän fiftareillemme, mutta nyt näyttäisi siltä että tilaus tälle tanssille on paljon suurempi. Rock'n'swing-perheemme rokompi puoli on jo pitkään kaivannut jotain tällaista, helposti lähestyttävää, pienessä tilassa nopeaan musiikkiin tanssittavaa rock-tanssia. Suomessa on sille musiikki ja loistavia bändejä. Meillä on myös ihmisiä jotka rakastavat tätä musiikkia, ja mikä makeinta, tilaisuuksia jossa voimme tanssia sitä. Asiaan perehtymättömälle saattaa olla yllätys, että Suomi on täynnä loistavia rockabillybileitä. Asiaan voi tutustua esim. verkossa osoitteessa <http://www.pcu.fi/~tapiov/gigs.htm>

Tällä hetkellä opetamme rockabillyä säännöllisillä viikkotunneilla Helsingissä, Hämeenlinnassa, Lahdessa ja Ilmajoella. Viikkoryhmissä ja kiertuekursseilla on käynyt satoja tanssijoita eri puolilla Suomea, Ivalosta Helsinkiin. Tämän vuoden helmikuussa järjestimme ensimmäisen rockabilly valmentajakoulutuksen johon osallistui noin 40 valmentajakokelasta eripuolilta Suomea. Kisalattialla laji oli ensimmäistä kertaa mukana 6.3 Tampereen RSGP-kisoissa ja sen jälkeen kaikissa loppuvuoden RSGP-kisoissa, mukaan lukien SM-kisat toukokuussa Lahdessa.

Suomen rockabilly-projekti on aiheuttanut kiinnostunutta kuhinaa myös länsinaapurissamme. Ruotsin bugg-piireissä on nopeiden rock-kappaleiden tanssimisessa sama ongelma kuin meilläkin, ehkä vielä korostetummin sillä heillä kun on vain se bugg ja nopeat rockabillyt ovat buggina melko rapsakoita tanssittavia. Tilauksessa on jo ensimmäiset rockabilly-kurssit Ruotsiin ensi kesälle.

Kilpailutoiminta

Vaikka rockabilly on siis ennen kaikkea biletanssi, se on myös loistava kisananssi. Laji on vauhdikas ja näyttävä. Siihen kuuluu oleellisena osana stailaaminen, joten se on myös visuaalisesti mukavaa katsottavaa.

Kilpailusääntöjen laatiminen vapaaseen paritanssiin, ja varsinkin tällaiseen biletanssiin on vaikeaa ja jokseenkin keinotekoista. Jonkinlaiset reunaehdot kuitenkin tarvitaan, jotta laji erottuisi omaksi lajikseen. Säännöt on pyritty luomaan mahdollisimman väljiksi siten että edellä mainitut ominaispiirteet täyttyisivät.

Arvosteluperusteissa on lisäksi korostettu seuraavia perusteita:

1. Tyyli ja asenne on vähintään puolet kokonaisuudesta.
2. Halutaan nähdä rockabilly tyyliä joka ei olisi kopio jostain muusta rock'n'swing tanssista

Toivomme lajin kilpatanssinakin kehittyvän niin että se säilyttäisi muotonsa vapaana biletanssina jota voi tanssia: eri tasoisten parien kanssa, nopeaan musiikkiin, pienessä tilassa ja vapaalla viennillä.

Suosittellemme tutustumaan tähän hauskaan lajiin, joka vuorenvarmasti vakiinnuttaa paikkansa rock'n'swing-perheessämme.